

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **DINESIA, a. s.** (dříve Leasing České spořitelny, a. s.), se sídlem Střelničná 8/1680, Praha 8, proti žalovanému: **Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu**, se sídlem Štěpánská 28, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2009, č. j. 9 Ca 168/2007-94, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **ne** přiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2009, č. j. 9 Ca 168/2007-94, kterým bylo zrušeno jeho rozhodnutí ze dne 7. 3. 2007, č. j. 3686/07-1500-100146, a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. V kasační stížnosti stěžovatel požádal s poukazem na ust. § 107 s. ř. s. o přiznání odkladného účinku. Žádost odůvodnil tím, že podle jeho názoru existuje důvod nepokračovat v řízení, tj. nerušit platební výměr na penále do vydání rozsudku Nejvyššího správního soudu. Pokud by totiž tento soud postupoval v souladu s dosavadní související judikaturou, podle které se lhůta pro sdělení předpisu penále odvíjí od náhradní lhůty splatnosti dodatečně vyměřené daně, přičemž v této lhůtě nemusí být předpis penále sdělen pravomocně, a rozsudek městského soudu by byl zrušen, měl by městský soud znovu rozhodovat ve věci žaloby podané proti rozhodnutí o odvolání proti platebnímu výměru na penále, který by byl mezitím na základě původního rozsudku městského soudu zrušen a s ohledem na lhůtu pro sdělení předpisu penále by ho již nebylo možné znovu vydat.

Účastník řízení ve vyjádření k žádosti o přiznání odkladného účinku navrhl, aby Nejvyšší správní soud nevyhověl návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, neboť by tím byl prodlužován protiprávní stav, který vyplývá z napadeného rozhodnutí.

Podle ust. § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ust. § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. se užije přiměřeně.

Podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Podle odst. 3 citovaného ustanovení se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje splnění zákonných předpokladů pro jeho přiznání uvedených v ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. Povinnost tvrdit a prokázat vznik nenahraditelné újmy má stěžovatel. Pokud jde o splnění zbývajících dvou zákonných předpokladů, tj. že přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a že není v rozporu s veřejným zájmem, vychází Nejvyšší správní soud z obsahu soudního a správního spisu, neboť zákon neukládá soudu provádět dokazování týkající se splnění těchto předpokladů a jejich zjišťování z úřední povinnosti. K tomu, aby soud mohl o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout, musí stěžovatel konkretizovat, jakou nenahraditelnou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Přiznáním odkladného účinku soud před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zákonným postupem zrušeno. Proto musí být vyhrazeno pouze pro ojedinělé (mimořádné) případy, což zákonodárce vyjádřil pojmem nenahraditelná újma.

Smyslem správního soudnictví je poskytování ochrany veřejným subjektivním právům fyzických a právnických osob, a proto institut odkladného účinku má poskytovat ochranu těmto osobám před nenapravitelnými nepříznivými důsledky správních rozhodnutí. Na druhé straně však v řízení o kasační stížnosti není možné opomenout práva i správního orgánu, který je oprávněn podat návrh na přiznání odkladného účinku jen v tomto řízení. Jakkoli případy, v nichž by právní účinky rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví mohly správnímu orgánu způsobit nenahraditelnou újmu, budou patrně velmi sporadické, nelze jejich existenci zcela vyloučit.

V daném případě dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že není splněna podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to, že by výkon nebo jiné právní následky rozsudku znamenaly pro stěžovatele nenahraditelnou újmu. Újmou se rozumí ohrožení subjektivních práv a pojem nenahraditelná újma znamená, že se musí jednat o stav výjimečný, závažný, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit (reparovat). Nenahraditelná újma stěžovatele nemůže spočívat v tom, že na základě rozsudku městského soudu je povinen znovu rozhodnout o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, event. v tvrzené nemožnosti znovu vydat platební výměr na penále. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. prosince 2009

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu